

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΑΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Προσφυγή αριθ. 26442/15)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

30 Ιουνίου 2016

Η απόφαση αυτή θα καταστεί τελεσίδικη σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το άρθρο 44 § 2. Μπορεί να υποστεί μικροαλλαγές ως προς την μορφή.

Στην υπόθεση Καγια κατά Ελλάδας.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας σε τμήμα, η σύνθεση του οποίου έχει ως εξής:

Ledi Bianku, πρόεδρος,

Kristina Pardalos,

Λίνος-Αλέξανδρος Σισιλιάνος,

Aleš Pejchal,

Robert Spano,

Armen Haturyunyan,

Pauliine Koskelo, δικαστές,

και Abel Campos, γραμματέας τμήματος,

Αφού διασκέφθηκε σε δικαστικό συμβούλιο στις 7 Ιουνίου 2016,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία ελήφθη την πιο πάνω ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση έχει εισαχθεί με μία προσφυγή (αριθ. 26442/15) στρεφόμενη κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, με την οποία ένας υπήκοος του Κράτους αυτού, ο κ. Ali Kagia («ο προσφεύγων»), προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 26 Μαΐου 2015 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Ο προσφεύγων εκπροσωπήθηκε από τους κυρίους Κ. Τσιτσελίκη και Α. Σπάθη, δικηγόρους Θεσσαλονίκης. Η ελληνική κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους εντεταλμένους του αντιπροσώπου της, κυρία Κ. Νασσοπούλου, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και κυρία Σ. Παπαϊωάννου, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Η αλβανική κυβέρνηση δεν άσκησε το δικαίωμα παρέμβασής της στην διαδικασία (άρθρο 36 § 1 της Σύμβασης).

3. Ο προσφεύγων επικαλείται ειδικότερα μία παραβίαση των άρθρων 3 και 13 εξαιτίας των συνθηκών κράτησής του στις φυλακές Ιωαννίνων και Τρικάλων.

4. Στις 7 Σεπτεμβρίου 2015, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

I. ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

5. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1980.

6. Ο προσφεύγων κλείστηκε στις φυλακές Ιωαννίνων στις 25 Φεβρουαρίου 2014. Στις 26 Φεβρουαρίου 2014, μετήχθη στις φυλακές της Κομοτηνής για να παρευρεθεί σε μια δικαστική διαδικασία που τον αφορούσε, όπου παρέμεινε μέχρι τις 11 Μαρτίου 2014, ημερομηνία κατά την οποία αυτός επέστρεψε στις φυλακές Ιωαννίνων. Στις 20 Ιουνίου 2014, μετήχθη στις φυλακές Τρικάλων όπου παρέμεινε μέχρι την απόλυσή του στις 24 Νοεμβρίου 2015.

A. Οι συνθήκες κράτησης κατά την εκδοχή του προσφεύγοντος

7. Στις φυλακές Ιωαννίνων, ο προσφεύγων τοποθετήθηκε στον κοιτώνα 4, επιφανείας 45 τ.μ., ο οποίος περιελάμβανε 22 κρεβάτια στο εσωτερικό και 8 κρεβάτια

στον παρακείμενο διάδρομο (30 κρατούμενοι εν συνόλω). Παρέμεινε επίσης στον κοιτώνα 5, επιφανείας 24 τ.μ., ο οποίος περιελάμβανε 18 κρεβάτια, αλλά ορισμένοι κρατούμενοι ήταν αναγκασμένοι να κοιμούνται στο δάπεδο (22 κρατούμενοι εν συνόλω). Ο προσφεύγων κοιμήθηκε στο δάπεδο επί αρκετές ημέρες. Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές αυτές, ο προσφεύγων επικαλείται τις διαπιστώσεις του Δικαστηρίου στις αποφάσεις *Νησιώτης κατά Ελλάδα* (αριθ. 34704/08, 10 Φεβρουαρίου 2011), *Ταγκατίδης και λοιποί κατά Ελλάδα* (αριθ. 2889/09, 11 Οκτωβρίου 2011), *Σαμαράς και λοιποί κατά Ελλάδα* (αριθ. 11463/09, 28 Φεβρουαρίου 2012), *Τζαμαλής και λοιποί κατά Ελλάδα* (αριθ. 36673/13, 29 Οκτωβρίου 2015), *Νιάζαι και λοιποί κατά Ελλάδα* (αριθ. 36673/13, 29 Οκτωβρίου 2015) και *Κουτσοσπύρος και λοιποί κατά Ελλάδα* (αριθ. 36688/13, 12 Νοεμβρίου 2015).

8. Στις 20 Ιουνίου 2014, ο προσφεύγων μετήχθη στις φυλακές Τρικάλων. Τοποθετήθηκε σε ένα κελί 11,30 τ.μ. που φιλοξενούσε τρεις ως τέσσερις κρατούμενους και ήταν εξοπλισμένο με τρία κρεβάτια, ένα τραπέζι, τρεις καρέκλες και έναν κάδο απορριμμάτων που κάλυπταν μία επιφάνεια 3 τ.μ. Παρέμεινε επίσης επί έντεκα μήνες σε έναν κοιτώνα της νέας πτέρυγας των φυλακών που είχε διαστάσεις 32,80 τ.μ., φιλοξενούσε μεταξύ έξι και έντεκα κρατουμένων και ήταν εξοπλισμένος με πέντε διπλά κρεβάτια σε κουκέτες, τρία τραπέζια και δέκα καρέκλες.

9. Ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι αναγκαζόταν να περνά δεκαέξι ώρες την ημέρα σε αυτά τα κελιά ή σε αυτούς τους κοιτώνες. Σύμφωνα με τον κανονισμό της φυλακής, οι κρατούμενοι όφειλαν να παραμένουν στα κελιά τους, ή μάλλον πάνω στα κρεβάτια τους, από τις 11 και 30 μέχρι τις 14 και 45, και στην συνέχεια από τις 18 και 30 μέχρι τις 8 και 30 το επόμενο πρωί.

10. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η κεντρική θέρμανση της φυλακής λειτουργούσε μόνον δύο ώρες την ημέρα και ότι ζεστό νερό υπήρχε μόνον μία ώρα, η οποία ήταν ανεπαρκής για να καλύψει τις ανάγκες ενός τόσο μεγάλου αριθμού κρατουμένων. Για τον καθαρισμό των κελιών και των κοινοχρήστων χώρων υπεύθυνοι ήταν οι προσφεύγοντες οι οποίοι όφειλαν να αγοράζουν τα προϊόντα καθαρισμού με δικά τους χρήματα. Δεν υπήρχε τραπεζαρία και οι κρατούμενοι ήταν αναγκασμένοι να λαμβάνουν τα γεύματά τους στα κρεβάτια τους. Η διατροφή ήταν φτωχή σε ποσότητα και σε ποιότητα.

11. Τέλος, η φυλακή δεν διέθετε κοινωνικό λειτουργό και επαρκή αριθμό σωφρονιστικών υπαλλήλων προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια των κρατουμένων.

B. Οι συνθήκες κράτησης κατά την εκδοχή της Κυβέρνησης

12. Οι φυλακές Ιωαννίνων, επίσημης χωρητικότητας 60 ατόμων, φιλοξενούσε 201 κατά την διάρκεια της κράτησης του προσφεύγοντος ο οποίος τοποθετήθηκε στους κοιτώνες 1 και 4, διαστάσεων έκαστος 5 μ. x 10,20 μ. και με χωρητικότητα 28 κρατούμενους. Εν τούτοις, στην διάρκεια του πιο πάνω διαστήματος, έκαστος κοιτώνας φιλοξενούσε μεταξύ 35 και 37 κρατουμένων.

13. Οι φυλακές Τρικάλων κατασκευάστηκε το 2007. Ο προσφεύγων τοποθετήθηκε στα κελιά 9 και 10, έκαστο των οποίων έχει διαστάσεις 13,6 τ.μ., συμπεριλαμβανομένης και της τουαλέτας (11,29 τ.μ. χωρίς τουαλέτα) και σε έναν κοιτώνα της πτέρυγας Γ2, διαστάσεων 32,10 τ.μ. (οι τουαλέτες βρίσκονταν έξω από τους κοιτώνες. Σε σπάνιες περιπτώσεις, στην διάρκεια ενός διαστήματος του 2014 το οποίο δεν διευκρινίζεται, το κελί φιλοξένησε έναν επιπλέον κρατούμενο και, από τις 8 Οκτωβρίου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2014, φιλοξενήθηκαν ένας ή δύο επιπλέον κρατούμενοι στον κοιτώνα. Σε ένα έγγραφο που χορηγήθηκε από την φυλακή αναφέρεται ότι από την 1^η Ιανουαρίου μέχρι τις 24 Νοεμβρίου 2015, ο αριθμός των κρατουμένων στον κοιτώνα της πτέρυγας Γ2 δεν είχε υπερβεί τους δέκα και, από τις 5 Μαΐου 2015, αυτός φιλοξενούσε έξι έως εννέα κρατούμενους.

14. Ο προσφεύγων εργάστηκε στην φυλακή από τις 23 Ιουλίου μέχρι τις 14 Σεπτεμβρίου 2015 και παρακολούθησε μαθήματα στο «σχολείο της δεύτερης ευκαιρίας» από τις 8 Οκτωβρίου μέχρι την λήξη του σχολικού έτους και, στην συνέχεια, από τις 14 Σεπτεμβρίου 2015 μέχρι την ημερομηνία της απόλυσής του.

15. Έκαστος κοιτώνας διέθετε τρία παράθυρα και ήταν εξοπλισμένος με τέσσερα τραπέζια, δέκα καρέκλες, δέκα κρεβάτια, έξι έως δέκα δέκτες τηλεόρασης, ράφια και τρεις κάδους απορριμμάτων. Έξω από κάθε κοιτώνα, υπήρχαν τουαλέτες (διαστάσεων 14,30 τ.μ.) εξοπλισμένες με δύο νιπτήρες και δύο ντους. Οι κοιτώνες και οι τουαλέτες είχαν επαρκή φωτισμό και ζεστό νερό υπήρχε καθημερινά. Ο καθαρισμός γινόταν από τους ίδιους τους κρατούμενους υπό την επίβλεψη σωφρονιστικών υπαλλήλων και ελεγχόταν ανά τρίμηνο από τις αρμόδιες υπηρεσίες της δημόσιας υγείας της περιοχής Τρικάλων. Κάθε τέσσερις μήνες γινόταν απολύμανση.

16. Τα κελιά στα οποία είχε παραμείνει ο προσφεύγων ήταν εφοδιασμένα με ένα παράθυρο, ένα τραπέζι, τρεις καρέκλες, τρία κρεβάτια, έναν ή δύο δέκτες τηλεόρασης και μία τουαλέτα που περιείχε ένα νιπτήρα και ένα ντους. Το αίτημα αλλαγής κελιού του προσφεύγοντος έγινε δεκτό. Αντιθέτως, αυτός ουδέποτε ζήτησε να αλλάξει κοιτώνα.

17. Οι κρατούμενοι μπορούσαν να λαμβάνουν τα γεύματά τους είτε στην καντίνα είτε στα κελιά και τους κοιτώνες τους οι οποίοι ήταν εφοδιασμένοι με τραπέζια και καρέκλες σε επαρκή αριθμό.

18. Η θέρμανση λειτουργούσε τέσσερις ώρες την ημέρα με δυνατότητα παράτασης ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες το δε ζεστό νερό δεν έλειπε ποτέ. Οι κρατούμενοι μπορούσαν να λάβουν, με αίτημά τους, πρόσθετες κουβέρτες.

19. Ο προσφεύγων σπάνια επισκεπτόταν το ιατρείο της φυλακής και δεν χρειάστηκε φαρμακευτική αγωγή.

20. Για την φυσική άσκηση των κρατουμένων όλες οι πτέρυγες των φυλακών διέθεταν δέκτες τηλεόρασης που εξέπεμπαν αθλητικά προγράμματα και ταινίες, μηχανήματα ενδυνάμωσης μυών και μπάλες ποδοσφαίρου και μπάσκετ. Οι κρατούμενοι είχαν εννέα ώρες την ημέρα στην διάθεσή τους για να αθληθούν, να εργαστούν, όσοι είχαν θέσεις εργασίας, να παρακολουθήσουν μαθήματα στο «σχολείο της δεύτερης ευκαιρίας» ή να συμμετάσχουν σε διάφορα εκπαιδευτικά προγράμματα. Οι κοιτώνες και τα κελιά παρέμεναν ανοιχτά επί έντεκα με δώδεκα ώρες την ημέρα.

21. Στις 24 Νοεμβρίου 2015, ημέρα της απόλυσης του προσφεύγοντος, η φυλακή φιλοξενούσε 581 κρατούμενους και 623 στις 31 Δεκεμβρίου 2015.

II. ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ

22. Όσον αφορά το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και την πρακτική βλέπε την απόφαση *Κανάκης κατά Ελλάδας (αριθ. 2)* (αριθ. 40146/11, §§ 62-67, 12 Δεκεμβρίου 2013).

23. Σε μία έκθεση σχετική με την οικονομική και σωφρονιστική κατάσταση των φυλακών Τρικάλων το 2013, η οποία υποβλήθηκε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και συντάχθηκε από τον διευθυντή της φυλακής, ο τελευταίος σημείωσε ότι τα κτήρια αυτής της νέας φυλακής ήταν σύγχρονα και καλά εξοπλισμένα. Η φυλακή είχε μία δυναμικότητα 600 ατόμων, αλλά με την κατασκευή δέκα πρόσθετων κοιτώνων (έκαστος των οποίων φιλοξενούσε δέκα κρατούμενους, η πιο πάνω δυναμικότητα

ανήλθε σε 700 άτομα. Περιοδικά υπήρχε υπέρβαση αυτής της δυναμικότητας γεγονός που επέφερε σοβαρά προβλήματα. Οι κοιτώνες των δέκα ατόμων δεν πληρούσαν πλέον τις απαραίτητες συνθήκες υγιεινής και ασφαλείας και έπρεπε να καταργηθούν το συντομότερο δυνατόν. Στις 31 Δεκεμβρίου 2013, ο αριθμός των κρατουμένων ανερχόταν σε 752 άτομα.

24. Σε ένα έγγραφο που απευθύνθηκε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στην Βουλή στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου και το οποίο αφορούσε την χωρητικότητα όλων των φυλακών στο ελληνικό έδαφος και τον αριθμό των κρατουμένων την 1^η Απριλίου 2014, αναφέρεται ότι οι φυλακές Τρικάλων, χωρητικότητας 700 κρατουμένων, φιλοξενούσε την εν λόγω ημερομηνία 733 άτομα. Σε ένα έγγραφο που συνέταξε ο διευθυντής των φυλακών Τρικάλων, ο αριθμός αυτός ανερχόταν σε 581 την ημερομηνία της απόλυσης του προσφεύγοντος και σε 623 στις 21 Δεκεμβρίου 2015.

III. ΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΑΝΘΡΩΠΗΣ Ή ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Ή ΤΙΜΩΡΙΑΣ (CPT)

25. Στην έκθεσή της με ημερομηνία 5 Ιουλίου 2013, η οποία συντάχθηκε κατόπιν της επίσκεψής της από τις 4 έως τις 16 Απριλίου 2013, η CPT σημείωσε όσον αφορά τις φυλακές Ιωαννίνων τα ακόλουθα:

26. Υπάρχουν στις φυλακές Ιωαννίνων τέσσερις μεγάλοι κοιτώνες, έκαστος των οποίων έχει επιφάνεια 50 τ.μ. και φιλοξενούσε 30 άτομα περίπου. Πέντε μικρότεροι κοιτώνες, οι οποίοι βρίσκονται στο ισόγειο και έχουν επιφάνειες μεταξύ 15 τ.μ. και 32 τ.μ., φιλοξενούσαν μεταξύ 8 και 18 κρατουμένων. Συνολικά 176 κρατούμενοι διέμεναν σε αυτούς τους εννέα κοιτώνες, ενώ 56 άλλοι κρατούμενοι ήταν αναγκασμένοι να κοιμούνται στους διαδρόμους, μερικοί σε κουκέτες (μερικές φορές ανά δύο σε ένα κρεβάτι) και άλλοι σε στρώματα στο δάπεδο. Υπήρχε απόλυτη έλλειψη ιδιωτικότητας για τους κρατούμενους που ήταν τοποθετημένοι στους διαδρόμους.

27. Συνοπτικά, σύμφωνα με την CPT, οι συνθήκες κράτησης ήταν στην ουσία οι ίδιες με εκείνες που περιγράφονται από το Δικαστήριο στην απόφασή του *Σαμαράς και λοιποί κατά Ελλάδα* (πιο πάνω αναφερόμενη).

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

I. ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 3 ΚΑΙ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

28. Ο προσφεύγων παραπονείται για τις συνθήκες κράτησής του στις φυλακές Ιωαννίνων και Τρικάλων. Επικαλείται μία παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης. Επικαλούμενος το άρθρο 13, αυτός παραπονείται επίσης για την έλλειψη μιας πραγματικής προσφυγής για να διαμαρτυρηθεί για τις συνθήκες κράτησής του. Τα άρθρα αυτά έχουν ως εξής:

Άρθρο 3

«Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχείρισιν απανθρώπους ή εξευτελιστικάς.»

Άρθρο 13

«Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη παρούση Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίαι παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των.»

A. Επί του παραδεκτού

29. Η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή λόγω μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων: ο προσφεύγων δεν κατέθεσε αγωγή αποζημίωσης στην βάση του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της Σύμβασης ή με τα εφαρμοστέα άρθρα του σωφρονιστικού κώδικα.

30. Η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι, την ημερομηνία κατάθεσης της προσφυγής του στο Δικαστήριο, ο προσφεύγων δεν κρατείτο πλέον στις φυλακές Ιωαννίνων αλλά είχε μεταχθεί στις φυλακές Τρικάλων. Τότε δεν ήταν πλέον κρατούμενος υπό τις συνθήκες για τις οποίες παραπονείται στην προσφυγή του και δεν υφίσταται «συνεχής κατάσταση» με την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου. Επικαλούμενη την απόφαση *Χατζηβασιλειάδης κατά Ελλάδας* (αριθ. 51618/12, 26 Νοεμβρίου 2013), η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι, προσφεύγοντας στο Δικαστήριο την ημερομηνία αυτή, ο προσφεύγων δεν επεδίωκε την διακοπή της κράτησής του κάτω από συνθήκες απάνθρωπες ή εξευτελιστικές, η οποία είχε άλλωστε διακοπεί με την μεταγωγή του, αλλά να λάβει αποζημίωση για ηθική βλάβη.

31. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι συνθήκες κράτησής του στις δύο φυλακές ήταν παρόμοιες και μη σύμφωνες με τις προδιαγραφές που έχουν καθιερωθεί από το

Δικαστήριο στην νομολογία του αναφορικά με τις υποθέσεις του ίδιου τύπου με την παρούσα. Επρόκειτο για μία συνεχή κατάσταση η οποία έληξε στις 24 Νοεμβρίου 2015. Επικαλείται την απόφαση *Niazai και λοιποί* (πιο πάνω αναφερόμενη, § 37), στην οποία το Δικαστήριο είχε κρίνει ότι το ζήτημα της συνεχούς κατάστασης της κράτησης των προσφευγόντων ήταν στενά συνδεδεμένη με την ουσία της προβαλλόμενης από αυτούς αιτίας στο πεδίο του άρθρου 3 της Σύμβασης, και αποφάσισε να εντάξει στην ουσία το ζήτημα του κατά πόσον υπήρξε αλλαγή στις συνθήκες κράτησής τους όταν αυτοί μετέχθησαν σε άλλη φυλακή.

32. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι είχε ήδη την ευκαιρία να αποφανθεί πολλές φορές επί αυτού του τύπου ένστασης μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων η οποία προβλήθηκε από την Κυβέρνηση σε παρόμοιες υποθέσεις. Όσον αφορά την αγωγή αποζημίωσης του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, το Δικαστήριο υπενθυμίζει την νομολογία του σύμφωνα με την οποία, προκειμένου για την εξάντληση των εθνικών ενδίκων μέσων για μία αιτίαση αφορώσα τις γενικές συνθήκες κράτησης που επικρατούν σε ένα σωφρονιστικό κατάστημα, η κατάσταση μπορεί να διαφέρει μεταξύ ενός προσώπου το οποίο κρατούνταν κάτω από συνθήκες τις οποίες κρίνει αντίθετες προς το άρθρο 3 της Σύμβασης και το οποίο προσέφυγε στο Δικαστήριο μετά την απόλυσή του και ενός ατόμου που προσφεύγει σε αυτό ενώ ακόμη κρατείται κάτω από τις συνθήκες τις οποίες καταγγέλλει (πιο πάνω αναφερόμενη *Χατζηβασιλειάδης*, § 30). Υπενθυμίζει επίσης ότι η μεταγωγή ενός κρατουμένου από έναν χώρο κράτησης σε έναν άλλο διακόπτει, κατ'αρχήν, την συνέχεια της κράτησης όσον αφορά τις συνθήκες της και η προθεσμία των έξι μηνών, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης, αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία της μεταγωγής στον νέο τόπο κράτησης (*Novinskiy κατά Ρωσίας* (déc.), αριθ. 11982/02, § 96, 6 Δεκεμβρίου 2007, *Maltabar και Maltabar κατά Ρωσίας*, αριθ. 6954/02, § 83, 29 Ιανουαρίου 2009, και πιο πάνω αναφερόμενη *Κανάκης*, § 92). Εν τούτοις, αν οι συνθήκες κράτησης μέσα στην νέα φυλακή είναι κατ'ουσίαν οι ίδιες με εκείνες της προηγούμενης φυλακής, το Δικαστήριο θεωρεί ότι υφίσταται συνεχής κατάσταση (*Μπούρος και λοιποί κατά Ελλάδας*, αριθ. 51653/12, 50753/11, 25032/12, 66616/12 και 67930/12, §§ 64-70, 12 Μαρτίου 2015, πιο πάνω αναφερόμενη *Niazai και λοιποί*, § 34).

33. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων προσέφυγε στο Δικαστήριο στις 26 Μαΐου 2015 ενώ είχε ήδη μεταχθεί από τις φυλακές Ιωαννίνων σε εκείνες των Τρικάλων από τις 20 Ιουνίου 2014. Το Δικαστήριο οφείλει συνεπώς να εξετάσει αν η μεταγωγή αυτή

διέκοψε την συνεχή κατάσταση της κράτησης του προσφεύγοντος και θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη προκειμένου να καταλήξει ότι αυτός θα έπρεπε να ασκήσει την αγωγή στην βάση του άρθρου 105 για να επιδιώξει να λάβει μία αποζημίωση για συνθήκες κράτησης αντίθετες προς το άρθρο 3 στις φυλακές Ιωαννίνων.

34. Όμως, το Δικαστήριο σημειώνει ότι, σύμφωνα με την ομολογία της ίδιας της Κυβέρνησης, στην διάρκεια της περιόδου κράτησης του προσφεύγοντος, οι φυλακές Ιωαννίνων φιλοξενούσαν 201 άτομα αντί των 60 που ήταν η επίσημη χωρητικότητά τους και ότι ο προσφεύγων κρατούνταν σε έναν κοιτώνα 50 τ.μ., ο οποίος, αν και προβλεπόταν για 28 άτομα, φιλοξενούσε μεταξύ 35 και 37. Αντιθέτως, στις φυλακές των Τρικάλων, ο προσφεύγων τοποθετήθηκε σε ένα κελί 13,6 τ.μ. και σε έναν κοιτώνα 32,8 τ.μ. μαζί με δύο και εννέα άλλους κρατούμενους αντίστοιχα. Επίσης, μέσα σε αυτήν την φυλακή, ο προσφεύγων εργάστηκε και παρακολούθησε μαθήματα στο «σχολείο της δεύτερης ευκαιρίας». Το Δικαστήριο θεωρεί ότι εν προκειμένω, η κατάσταση του προσφεύγοντος πλησιάζει περισσότερο εκείνη που περιγράφεται στην απόφαση *Lutanyuk κατά Ελλάδας* (αριθ. 60362/13, 15 Ιουνίου 2015) παρά εκείνη της απόφασης *Niazai και λοιποί* την οποία επικαλείται ο προσφεύγων. Στην τελευταία η μεταγωγή πραγματοποιήθηκε από τις φυλακές Ιωαννίνων σε εκείνες της Κέρκυρας, όπου οι συνθήκες υπερπλήρωσης, μοναδικό αποφασιστικό στοιχείο στην υπόθεση αυτή, ήταν παρόμοιες.

35. Καμία ιδιαίτερη συνθήκη δεν του επιτρέπει να θεωρήσει ότι κράτηση του προσφεύγοντος στις φυλακές Ιωαννίνων και η μεταγενέστερη κράτησή του στις φυλακές Τρικάλων συνιστούν μία «συνεχή κατάσταση» που να δικαιολογεί την εξέταση του συνόλου του διαστήματος κράτησης για το οποίο παραπονείται ο προσφεύγων. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι συνθήκες κράτησης του προσφεύγοντος στις φυλακές Ιωαννίνων μπορούν να θεωρηθούν ως αισθητά παρόμοιες με εκείνες που επικρατούσαν στα Τρίκαλα, η κράτηση σε αυτήν την φυλακή σημειώνει μία σαφή διακοπή σε σχέση με την κατάσταση του προσφεύγοντος υπό κράτηση, έστω και μόνον από την σοβαρότητα της υπερπλήρωσης της φυλακής και από το γεγονός ότι ο προσφεύγων εργάστηκε εκεί και παρακολούθησε εκεί μαθήματα στο «σχολείο της δεύτερης ευκαιρίας» (βλέπει, *mutatis mutandis*, πιο πάνω αναφερόμενη *Κανάκης*, §§ 91-92, και πιο πάνω αναφερόμενη *Lutanyuk*, § 31).

36. Έπεται ότι η προσφυγή, στον βαθμό που αφορά τις συνθήκες κράτησης οι οποίες προηγήθηκαν της μεταγωγής του στα Τρίκαλα, πρέπει να απορριφθεί λόγω της

μη τήρησης της εξάμηνης προθεσμίας, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 35 §§ 1 και 4 της Σύμβασης.

37. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο σημειώνει ότι την ημερομηνία κατά την οποία επιλήφθηκε της υπόθεσης, ο προσφεύγων κρατούνταν στις φυλακές Τρικάλων. Συνεπώς, η αγωγή αποζημίωσης στην βάση του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα δεν μπορεί στην περίπτωση του να θεωρηθεί ως πραγματική για τους σκοπούς της εξάντλησης των ενδίκων μέσων, διότι από την αγωγή αυτή ελλείπει ο προληπτικός χαρακτήρας με την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου.

38. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο απορρίπτει την ένσταση της Κυβέρνησης σχετικά με την μη εξάντληση των εθνικών ενδίκων μέσων αναφορικά με τις συνθήκες κράτησης του προσφεύγοντος στις φυλακές Τρικάλων. Διαπιστώνει επίσης ότι η προσφυγή δεν είναι ως προς τούτο προδήλως αβάσιμη με την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης και δεν προσκρούει κατά τα λοιπά σε κάποιον άλλο λόγο απαραδέκτου. Την κηρύσσει συνεπώς παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

1. Άρθρο 3

39. Ο προσφεύγων παραπέμπει στην εκδοχή του σχετικά με τις συνθήκες κράτησης και υπογραμμίζει ιδιαίτερα την πλήρη έλλειψη προσωπικού χώρου (ο οποίος περιοριζόταν στον χώρο του κρεβατιού του και σε μία στενή λωρίδα δαπέδου μπροστά από το κρεβάτι, ήτοι 2 τ.μ. περίπου), την ανεπαρκή θέρμανση και την έλλειψη ειδικευμένου προσωπικού.

40. Η Κυβέρνηση παραπέμπει στην δική της εκδοχή και υπογραμμίζει ότι ο προσφεύγων παραπονείται κατά τρόπο αόριστο και αφηρημένο όσον αφορά κάποιες ελλείψεις μέσα στην φυλακή χωρίς εν τούτοις να διευκρινίσει αν οι ελλείψεις αυτές τον επηρέαζαν προσωπικά.

41. Όσον αφορά τις γενικές αρχές της εφαρμογής του άρθρου 3 της Σύμβασης, σε υποθέσεις οι οποίες θέτουν ζητήματα παρόμοια με εκείνα που τίθενται από την παρούσα, το Δικαστήριο παραπέμπει στην εφαρμοστέα εν προκειμένων νομολογία του (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Φιλιππόπουλος κατά Ελλάδας*, αριθ. 41800/13, §§ 64-67, 12 Νοεμβρίου 2015).

42. Εν προκειμένω. Το Δικαστήριο σημειώνει εξ αρχής ότι ο προσφεύγων κρατήθηκε στην φυλακή των Τρικάλων, η οποία κατασκευάστηκε το 2007 και έχει επίσημη χωρητικότητα 700 ατόμων, για ένα διάστημα δεκαεπτά μηνών περίπου, ήτοι

από τις 20 Ιουνίου 2014 μέχρι τις 24 Νοεμβρίου 2015. Από ένα έγγραφο που απευθύνθηκε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στην Βουλή στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου προκύπτει ότι ο αριθμός κρατουμένων στην φυλακή αυτή ανερχόταν την 1^η Απριλίου 2014 ανερχόταν σε 733 άτομα. Σε ένα έγγραφο που συντάχθηκε από τον διευθυντή της φυλακής Τρικάλων, ο αριθμός αυτός ανερχόταν σε 581 άτομα κατά την ημερομηνία απόλυσης του προσφεύγοντος και σε 623 άτομα στις 21 Δεκεμβρίου 2015. Είναι συνεπώς σαφές ότι, αν και ο αριθμός των κρατουμένων ποικίλλει μέσα στον χρόνο, η δεν υπήρξε σημαντική υπέρβαση της χωρητικότητας της φυλακής. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος σύμφωνα με τον οποίο αναγκαζόταν να περνά δεκαέξι ώρες την ημέρα στο κελί ή στον κοιτώνα του, το Δικαστήριο θεωρεί ότι το γεγονός αυτό δεν συνιστά αφ'εαυτού μεταχείριση αντίθετη προς το άρθρο 3.

43. Ο προσφεύγων διέμεινε εκεί σε δύο κελιά διαφορετικά αλλά του ίδιου τύπου: διαστάσεων 13,6 τ.μ. με τουαλέτα (ή 11,29 τ.μ. χωρίς τουαλέτα) και εφοδιασμένα με τρία κρεβάτια (από τα οποία δύο σε κουκέτα), τρεις καρέκλες και ένα τραπέζι, φιλοξενούσαν δε τρεις κρατούμενους μεταξύ των οποίων και τον προσφεύγοντα. Διέμεινε επίσης σε έναν κοιτώνα της πτέρυγας Γ2 διαστάσεων 32,10 τ.μ. (οι τουαλέτες βρίσκονταν στο εξωτερικό) χωρητικότητας δέκα κρατουμένων.

44. Από ένα έγγραφο που χορηγήθηκε από τον διευθυντή της φυλακής φαίνεται ότι, περιστασιακά, για ένα διάστημα του 2014, το κελί είχε φιλοξενήσει έναν επιπλέον κρατούμενο και, από τις 8 Οκτωβρίου μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2014, ο κοιτώνας είχε φιλοξενήσει έναν ή δύο επιπλέον κρατούμενους. Στο έγγραφο αυτό, αναφέρεται επίσης ότι, από την 1^η Ιανουαρίου μέχρι τις 24 Νοεμβρίου 2015, ο αριθμός των κρατουμένων μέσα στον κοιτώνα δεν είχε υπερβεί τα δέκα άτομα και ότι, από τις 5 Μαΐου 2015, ο κοιτώνας αυτός φιλοξενούσε από έξι έως εννέα κρατούμενους.

45. Ο προσφεύγων εργάστηκε από τις 23 Ιουλίου μέχρι τις 14 Σεπτεμβρίου 2015 και παρακολούθησε μαθήματα στο «σχολείο της δεύτερης ευκαιρίας» από τις 8 Οκτωβρίου μέχρι την λήξη του σχολικού έτους και, στην συνέχεια, από τις 14 Σεπτεμβρίου 2015 μέχρι την ημερομηνία της απόλυσής του, γεγονός που συνεπάγεται ότι βρισκόταν έξω από το κελί ή από τον κοιτώνα το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας. Το Δικαστήριο σημειώνει επίσης ότι η φυλακή δεν διέθετε τραπεζαρία. Εν τούτοις, αντίθετα με άλλες φυλακές της Ελλάδας όπου οι κρατούμενοι ήταν υποχρεωμένοι να λαμβάνουν τα γεύματά τους καθισμένοι πάνω στα κρεβάτια τους, στις φυλακές

Τρικάλων, οι κρατούμενοι μπορούσαν να τα λαμβάνουν στην καντίνα ή στα κελιά ή τους κοιτώνες που ήταν εξοπλισμένοι με καρέκλες και τραπέζια σε επαρκή αριθμό.

46. Το Δικαστήριο σημειώνει επίσης ότι η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι η θέρμανση λειτουργούσε τέσσερις ώρες την ημέρα, δύο το πρωί και δύο το βράδυ, με δυνατότητα παράτασης σε περίπτωση κακών καιρικών συνθηκών. Εξ άλλου, πρόσθετες κουβέρτες διανέμονταν μετά από σχετικό αίτημα.

47. Τέλος, σημειώνει ότι οι κρατούμενοι ελάμβαναν τρία γεύματα την ημέρα.

48. Όσον αφορά τις άλλες καταγγελλόμενες από τον προσφεύγοντα ελλείψεις, ιδιαίτερα εκείνες που σχετίζονται με την ανεπαρκή ιατρική περίθαλψη, την έλλειψη επαρκούς αριθμού σωφρονιστικών υπαλλήλων και κοινωνικού λειτουργού, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι αυτές έχουν χαρακτήρα γενικό, ότι δεν έθιξαν άμεσα τον προσφεύγοντα και ότι αυτός δεν διευκρίνισε με ποιον τρόπο οι ελλείψεις αυτές υποτίθεται ότι τον έθιξαν προσωπικά.

49. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να κρίνει ότι ο προσφεύγων κρατήθηκε κάτω από συνθήκες που συνιστούσαν εξευτελιστική μεταχείρισή του.

50. Δεν υπήρξε συνεπώς παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης.

2. Άρθρο 13

51. Επικαλούμενος τα άρθρα 3 και 13 της Σύμβασης σε συνδυασμό, ο προσφεύγων παραπονεύεται διότι δεν διέθετε μία πραγματική προσφυγή για να παραπονεθεί για τις συνθήκες κράτησής του. Προς τούτο, επικαλείται την νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το ζήτημα αυτό και ιδιαίτερα τις αποφάσεις *Niazai και λοιποί* (πιο πάνω αναφερόμενη, § 36), *Φιλιππόπουλος* (πιο πάνω αναφερόμενη, § 53) και *Κωνσταντινόπουλος και λοιποί κατά Ελλάδα* (αριθ. 69781/13, § 57, 28 Ιανουαρίου 2016).

52. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων είχε στην διάθεσή του τις προσφυγές που προβλέπονται από τα άρθρα 6 του σωφρονιστικού κώδικα (προσφυγή στον εποπτεύοντα εισαγγελέα της φυλακής και προσφυγή στο πειθαρχικό συμβούλιο της φυλακής) και 572 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (προσφυγή στον εισαγγελέα εκτέλεσης των ποινών και εφαρμογής των μέτρων ασφαλείας), αλλά και από το άρθρο 25 § 1 του νόμου 1756/1988 για τον κώδικα των δικαστηρίων που εξουσιοδοτεί τον αντεισαγγελέα εφετών ο οποίος είναι αποσπασμένος στις φυλακές

Τρικάλων να μεριμνά για την τήρηση των κανόνων που αφορούν την μεταχείριση των κρατουμένων και των συνθηκών κράτησης μέσα στην φυλακή.

53. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η διαπίστωση της παραβίασης μιας άλλης διάταξης της Σύμβασης δεν συνιστά προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 13 (*Sergey Denisov κατά Ρωσίας*, αριθ. 21556/13, § 88, 8 Οκτωβρίου 2015, και αναφερόμενη εκεί νομολογία). Στην παρούσα υπόθεση, ακόμη και αν το Δικαστήριο έχει καταλήξει τελικώς στην μη παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης (πιο πάνω παράγραφος 49), δεν έκρινε ότι η αιτίαση του προσφεύγοντος προς τούτο ήταν εκ πρώτης όψεως μη υπερασπίσιμο (πιο πάνω παράγραφοι 39 και επόμενες). Το Δικαστήριο έφθασε στο συμπέρασμα αυτό μόνον αφού εξέτασε το βάσιμο της υπόθεσης. Θεωρεί συνεπώς ότι ο προσφεύγων προέβαλε μία υπερασπίσιμη αιτίαση για τους σκοπούς του άρθρου 13 της Σύμβασης.

54. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι το «πραγματικό» μιας «προσφυγής» με την έννοια του άρθρου 13 δεν εξαρτάται από την βεβαιότητα της ευνοϊκής για τον προσφεύγοντα έκβασης. Εν τούτοις, η προσφυγή την οποία επιτάσσει το άρθρο 13 πρέπει να είναι «πραγματική» τόσο πρακτικά όσο και νομικά, με την έννοια ότι θα μπορούσε να εμποδίσει την επέλευση της επικαλούμενης παραβίασης ή να θεραπεύσει την επίδικη κατάσταση ή θα μπορούσε να προσφέρει στον ενδιαφερόμενο μια προσήκουσα επανόρθωση για οποιαδήποτε παραβίαση η οποία έχει ήδη λάβει χώρα (*Kudla κατά Πολωνίας* [GC], αριθ. 30210/96, §§ 157-158, CEDH 2000-XI).

55. Σε ορισμένες υποθέσεις (*Vaden κατά Ελλάδας*, αριθ. 35115/03, §§ 30-33, 29 Μαρτίου 2007 και *Τσιβής κατά Ελλάδας*, αριθ. 11553/05, §§ 18-20, 6 Δεκεμβρίου 2007), το Δικαστήριο έχει πράγματι συμπεράνει ότι οι προσφεύγοντες δεν είχαν εξαντλήσει τα εθνικά ένδικα μέσα, λόγω της παράλειψης να ασκήσουν τις προσφυγές που προβλέπονται από το άρθρο 572 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και από το άρθρο 6 του σωφρονιστικού κώδικα. Εν τούτοις, στις υποθέσεις αυτές, οι προσφεύγοντες παραπονούνταν για ιδιαίτερες συνθήκες που τους έθιγαν προσωπικά ως άτομα και στις οποίες θεωρούσαν ότι οι σωφρονιστικές αρχές μπορούσαν να θέσουν ένα τέλος λαμβάνοντας τα προσήκοντα μέτρα. Αντιθέτως, βεβαίωσε πολλές φορές ότι, στο μέτρο που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι εθίγη προσωπικά από τις γενικές συνθήκες κράτησης μέσα στην φυλακή, όπως εν προκειμένω, οι προσφυγές οι οποίες προβλέπονται από τα πιο πάνω αναφερόμενα άρθρα 6 και 572 δεν θα είχαν καμία χρησιμότητα (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Παπακωνσταντίνου κατά Ελλάδας*,

αριθ. 50765/11, § 51, 13 Νοεμβρίου 2014, και πιο πάνω αναφερόμενη *Κωνσταντινόπουλος και πολλοί*, § 57).

56. Το Δικαστήριο δεν βλέπει κάποιο λόγο να αποστεί στην παρούσα υπόθεση από την πάγια νομολογία του ως προς το ζήτημα αυτό.

57. Υπάρχει συνεπώς παραβίαση του άρθρου 13 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της Σύμβασης.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

58. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

59. Ο προσφεύγων ζητεί 8.000 ευρώ (EUR) για την ηθική βλάβη που υποστηρίζει ότι υπέστη, το δε ποσό αυτό να κατατεθεί στον τραπεζικό λογαριασμό των δικηγόρων του.

60. Η Κυβέρνηση εκτιμά ότι το αιτούμενο ποσό είναι υπέρογκο και ότι η διαπίστωση της παραβίασης θα συνιστούσε επαρκή ικανοποίηση. Τονίζει ότι, εφόσον το Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να επιδικάσει μία αποζημίωση, αυτή δεν θα πρέπει να υπερβεί το ποσό των 6.000 EUR για την συνολική διάρκεια της κράτησής του στις φυλακές Ιωαννίνων και Τρικάλων.

61. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι συντρέχει λόγος να επιδικάσει στον προσφεύγοντα 2.000 EUR για την ηθική βλάβη, ποσό που θα πρέπει να κατατεθεί απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό ο οποίος υποδείχθηκε από τους εκπροσώπους του (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, την πιο πάνω αναφερόμενη *Niazai και λοιποί*, § 53).

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

62. Ο προσφεύγων ζητεί επίσης 2.000 EUR για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη στα οποία υποβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, το δε ποσό αυτό να κατατεθεί στον τραπεζικό λογαριασμό των δικηγόρων του.

63. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο προσφεύγων δεν προσκομίζει κάποιο τιμολόγιο σχετικά με τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου. Πρέπει συνεπώς να απορριφθούν οι αξιώσεις του σχετικά με τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

64. Το Δικαστήριο κρίνει προσήκον να ευθυγραμμίσει το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας με το επιτόκιο της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή σε ό,τι αφορά τις αιτιάσεις που έλκονται από τα άρθρα 3 και 13 της Σύμβασης, όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης του προσφεύγοντος στις φυλακές Τρικάλων, και απαράδεκτη κατά τα λοιπά.
2. *Αποφαίνεται* ότι δεν υπήρξε παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης.
3. *Αποφαίνεται* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της Σύμβασης..
4. *Αποφαίνεται*
 - (α) ότι το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει στον προσφεύγοντα, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί τελεσίδικη σύμφωνα με το άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης, 2.000 EUR (δύο χιλιάδες ευρώ), πλέον οποιουδήποτε ποσού που μπορεί να οφείλεται για τον φόρο, λόγω ηθικής βλάβης,
 - (β) ότι από την λήξη της πιο πάνω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, το ποσό αυτό θα προσαυξηθεί με έναν απλό τόκο με επιτόκιο ίσο προς εκείνο της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.
5. *Απορρίπτει* το αίτημα δίκαιης ικανοποίησης κατά τα λοιπά,

Συντάχθηκε στα γαλλικά και στην συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 30 Ιουνίου 2016, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του κανονισμού του Δικαστηρίου.

(υπογραφή)

(υπογραφή)

Abel Campos

Γραμματέας

Ledi Bianku

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου
εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 29 Ιουλίου 2016

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετρουτσόπουλος